

ges under kongerigste Amter ved Suppleringsvalg. — Søvrigt skal jeg ikke gaae ind paa en politisk Forhandling her, men kun bemærke, at allerede det reent praktiske Hensyn, som den høitærede Minister ved at forelægge Lovforslaget angav, forekommer mig aldeles afgjørende at tale for samme, ligesom det dog maa være indlysende, at en forskjellig Behandling af dette aldeles eensartede Forhold i de to Amter, hvorom der her er Spørgsmaal, i ethvert Tilfælde vilde være det mindst Unskelige. Lovforslaget staaer ogsaa for mig, ikke som nogen Nødhjælp, men som en passende Overgang. Ligesaa bebrøveligt som det vilde være, dersom disse forhen slesvigste Dele af Danmark i Tidens Længde skulde beholde en separatistisk Charakter og altsaa ikke ligesom komme til at deeltage i vore politiske og communale Forhold, ganske paa samme Maade som vi øvrige Danske, ligesaa vist troer jeg paa den anden Side, at det er en meget kempelig og i praktisk Henseende vil vise sig at være en meget hensigtsmæssig Overgang, at disse Districter ved deres første Indordning i de to paagjældende Amter, hvorved der vil blive Spørgsmaal om en heel Deel Forhold, der maae undergaae større eller mindre Modificationer, have en særlig Stemme i de to Amtsraad. Navnlige troer jeg, at det vil være en Beroligelse for de incorporerede Districters Beboere, der, hvor gode Danske de end ere — og de ere bedre Danske, end mange af vi Andre ere — dog have en heel Deel Ting, som ligge dem særligt paa Hjertet, og ved hvis Ordning de med den bedste Villie til snarest muligt at sammensmelte med os til et saa fuldstændigt Hele som muligt, dog maae have god Opfordring til at ønske at have en særegen Stemme. Netop som Overgangsbestemmelse forekommer det mig, at det nærværende Lovforslag anviser den rette Vej, og jeg skal derfor stemme for det, saaledes som det foreligger.

Teszen: Jeg troer ikke, at den ærede foregaaende Taler havde Ret til at forekaste mig en Misforstaaelse af Throntalen. Jeg har ikke omtalt, hvor langt Grændsen vil blive rykket mod Syd. Jeg haaber, at den maa blive rykket meget langt i den Retning, men

fordi et stort Stykke af Slesvig kommer tilbage til Danmark, vil der dog blive et mindre Stykke af dette større Stykke, der formodentlig kan komme til at henhøre under Veile Amt, og derfor forekommer det mig ogsaa, at den Betragtning, jeg fremsatte, var fuldkomment begrundet. Med Hensyn til Spørgsmaalet om, hvorvidt det er nødvendigt at lade denne Supplering af Amtsraadene foregaae strax eller ikke, da tør jeg derom ikke have nogen bestemt Mening; men det er dog absolut mindre separatistisk at lade Valget foregaae paa den Maade, som jeg ønskede, nemlig saaledes, at det hele Antal Medlemmer af Amtsraadet, som skal vælges, vælges for hele Amtet, end at lade et Valg foregaae for en særskilt Kreds af det hele Amt; thi netop heri, synes det mig, at der ligger en vis Separatisme.

Indenrigsministeren: Ja, jeg troer dog, at, hvadenten det skulde blive et større eller et mindre Stykke af Slesvig, som vendte tilbage til Danmark — og eventuelt kom ind under Veile Amt, — vil den i Lovbkaftet foreslaaede Bestemmelse ligesuldt have sin Betydning; thi, fordi det skeer, vil ikke Bestemmelsen om, at dansk Ret fra 1ste April 1867 skal være gjældende i de heromhandlede Districter, være ophævet, og dansk Ret vil paa den anden Side ikke være gjældende for det noget Mere eller Mindre af Slesvig, som vi maatte faae tilbage. Jeg troer, at disse Districter have et ligesom bestemt Krav paa at blive repræsenterede i Amtsraadene fra 1ste April 1867. Naar den ærede 1ste Landsstingsmand for 10de Kreds (Seszen) har gjort opmærksom paa, at det dog, efter hvad jeg ved Forelæggelsen af Lovbkaftet havde anført, kun var det ene Amtsraad, hvis Medlemmer havde modsat sig at nedlægge deres Mandater, for derved at klare Sagen, saa forholder dette sig ganske vist rigtigt; men hvad jeg ikke dengang anførte, det er, at det andet Amtsraad kun erklærede sig særdeles lidet villigt til at gjøre det, og at det først var, efterat der var blevet anvendt et forholdsvis stærkt Tryk paa det, at det erklærede, at, skjøndt det vilde beklage en saadan Eventualitet som Nedlæggelsen af Mandaterne, vilde det dog indvillige deraf; men det